

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

A6-0183/2009

18.3.2009

BETÄNKANDE

om de finansiella aspekterna på Lissabonfördraget
(2008/2054(INI))

Budgetutskottet

Föredragande: Catherine Guy-Quint

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION.....	3
MOTIVERING.....	14
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR.....	37
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR JORDBRUK OCH LANDSBYGDENS UTVECKLING	40
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET.....	44
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET.....	45

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om de finansiella aspekterna på Lissabonfördraget (2008/2054(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Lissabonfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, undertecknat i Lissabon den 13 december 2007¹ (nedan kallat ”Lissabonfördraget”),
  - med beaktande av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, ändrat genom Europeiska enhetsakten samt Maastrichtfördraget, Amsterdamfördraget och Nicefördraget,
  - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning²,
  - med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2003 om reformeringen av budgetförfarandet – möjliga alternativ inför revideringen av fördragen³,
  - med beaktande av sin resolution av den 29 mars 2007 om framtiden för Europeiska unionens egna medel⁴,
  - med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2005 om politiska utmaningar och budgetmedel i ett utvidgat EU 2007–2013⁵,
  - med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 11–12 december 2008 om hur arbetet med Lissabonfördraget ska återupptas,
  - med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet, och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för jordbruk och landsbyggdens utveckling (A6-0183/2009), och av följande skäl:
- A. Genom Lissabonfördraget införs stora förändringar i fråga om EU:s budget, särskilt när det gäller de interinstitutionella förbindelserna och beslutsförfarandena.
- B. Genom Lissabonfördraget upprättas en noggrant angiven hierarki mellan de grundläggande akterna och EU:s finansiella och budgetmässiga system, vilket ger det förtydligande av beslutsprocessen som krävs.

---

¹ EUT C 306, 17.12.2007, s. 1.

² EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

³ EUT C 61 E, 10.3.2004, s. 143.

⁴ EUT C 27 E, 31.1.2008, s. 214.

⁵ EUT C 124 E, 25.5.2006, s. 373.

- C. Den fleråriga budgetramen, som utgör den fleråriga planeringen för de utgifter som motsvarar EU:s politiska prioriteringar i ekonomiska termer och som sätter ett tak för EU:s utgifter under en viss period, omvandlas genom Lissabonfördraget till en juridiskt bindande rättsakt som bygger på en ny rättslig grund för att anta den förordning som innehåller denna ram.
- D. Tidsperioderna för budgetramarna och för Europaparlamentets respektive kommissionens mandatperioder sammanfaller inte med varandra, vilket hittills har lett till att parlamentets inflytande över budgeten har minskat, eftersom den ofta är bunden till en budgetram som har förhandlats fram under den föregående mandatperioden.
- E. Om denna tidsplan inte förändras kommer parlamentet under vissa mandatperioder inte att kunna fatta de budgetbeslut det vill, eftersom den budgetram som antogs under den föregående mandatperioden täcker hela parlamentets mandatperiod.
- F. De små marginaler som för närvarande finns under varje budgetrubrik och minskningen av de anslag som finns tillgängliga inom flexibilitetsmekanismerna gör det mycket svårt för EU att bemöta oförutsedda politiska händelser och det finns en risk för att det årliga budgetförfarandet blir meningslöst.
- G. När Lissabonfördraget träder i kraft måste de institutioner som har ansvar för EU:s finansiella och budgetmässiga beslut ingå ett avtal om en optimal övergång till de nya rättsakterna och de nya beslutsförfarandena.
- H. För att Ekonomiska och monetära unionen (EMU) ska fungera väl måste unionens budget beaktas i samordningen av medlemsstaternas budgetstrategier.
- I. Vid Europeiska rådets möte den 11–12 december 2008 bekräftades på nytt att Lissabonfördraget är nödvändigt för att få den utvidgade unionen att fungera mer effektivt, mer demokratiskt och mer ändamålsenligt, bland annat på det internationella planet. Europeiska rådet utarbetade en strategi och rättsliga garantier som svar på de irländska väljarnas farhågor, så att fördraget ska kunna träda i kraft före utgången av 2009 samtidigt som fördragsmålen respekteras.

Samlad bedömning

1. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som Lissabonfördraget innebär i fråga om demokratisk kontroll av och insyn i EU:s finanser. Mekanismerna för interinstitutionella samråd och metoderna för det interna samarbetet måste förstärkas och anpassas för att parlamentet ska kunna utnyttja dessa nya befogenheter fullt ut.

Egna medel

2. När det gäller EU:s egna medel beklagar Europaparlamentet att medlemsstaterna inte tog tillfället i akt att införa ett system med verkliga egna medel för EU, vilket skulle vara mer rättvist, öppet och lättare att acceptera för medborgarna och skulle omfattas av en mer demokratisk beslutsprocess.

3. Europaparlamentet beklagar särskilt att det inte har gjorts några framsteg när det gäller att låta parlamentet delta i fastställandet av gränser för och vilken typ av egna medel som EU ska förfoga över och påminner om att uppdelningen mellan beslut om inkomster och beslut om utgifter upprätthålls.
4. Europaparlamentet välkomnar däremot de insatser som har gjorts när det gäller möjligheten att anta genomförandebestämmelser för beslutet om egna medel genom ett särskilt lagstiftningsförfarande enligt vilket rådet endast kan fatta beslut med kvalificerad majoritet efter det att parlamentet har gett sitt godkännande.
5. Europaparlamentet uppmanar rådet att utnyttja denna bestämmelse så mycket som möjligt för att göra beslutsförfarandet mer flexibelt.

Flerårig budgetram

6. Europaparlamentet välkomnar att den fleråriga budgetramen får en formell status genom Lissabonfördraget och omvandlas till en rättsligt bindande akt. Parlamentet påminner om att den fleråriga budgetramen fastställer planeringen för EU:s utgifter och innehåller ett tak för EU:s utgifter under en viss period, vilket bidrar till att förbättra budgetdisciplinen.
7. Europaparlamentet välkomnar att förordningen om den fleråriga budgetramen ska antas gemensamt av parlamentet och rådet genom ett särskilt förfarande.
8. Europaparlamentet beklagar däremot att kravet på att beslutet om att anta den fleråriga budgetramen ska fattas med enhällighet finns kvar i Lissabonfördraget, vilket gör beslutsprocessen mycket besvärlig och gynnar förhandlingar enligt modellen ”den minsta gemensamma nämnaren”. Parlamentet uppmanar därför Europeiska rådet att så snart som möjligt utnyttja den klausul som innebär att det enhälligt kan besluta att den fleråriga budgetramen ska antas med kvalificerad majoritet.
9. Europaparlamentet beklagar också att det enligt det nya förfarandet endast har godkännandebefogenheter, inte en verklig rätt till medbeslutande, men betonar med eftertryck att det i Lissabonfördraget föreskrivs att samtliga institutioner ska göra allt de kan redan när förfarandet inleds för att se till att det blir framgångsrikt. Därför uppmanar parlamentet rådet att göra sig tillgängligt från det att förfarandet inleds för att inrätta en strukturerad politisk dialog med parlamentet i syfte att fullt ut ta hänsyn till parlamentets prioriteringar.
10. Europaparlamentet konstaterar att det i Lissabonfördraget anges att den fleråriga budgetramen inte enbart ska omfatta ”beloppen för de årliga taken för anslag för åtaganden för varje utgiftskategori” utan även ”alla övriga bestämmelser som behövs för att det årliga budgetförfarandet ska fungera väl”.¹

---

¹ Artikel 312. 3 i fördraget om Europeiska unionens funktion (konsoliderad version) (EUT C 115, 9.5.2008, s. 47).

Den fleråriga budgetramens varaktighet

11. Europaparlamentet välkomnar att Lissabonfördraget ger möjlighet till en finansiell planering under fem år, så att planeringen, så lång det är möjligt, kan sammanfalla (under förutsättning att de nödvändiga anpassningarna genomförs) med parlamentets och kommissionens mandatperioder, vilket den demokratiska logiken kräver. Parlamentet betonar att särskilda arrangemang kan krävas för särskilda politikområden som behöver mer långsiktig finansiell planering.
12. Europaparlamentet stöder därför övergången till en flerårig budgetram på fem år men är medvetet om att en full överensstämmelse mellan den fleråriga budgetramen och Europaparlamentets mandatperiod och kommissionens mandatperiod kan vara svår att åstadkomma, eftersom det anser att en förhandlingsperiod på ett år kan komma att krävas för att det nyvalda parlamentet och den nyvalda kommissionen ska kunna fatta grundläggande politiska och ekonomiska beslut under sina mandatperioder.
13. Europaparlamentet anser att det är mycket positivt att den fleråriga budgetramen integreras i en övergripande strategisk interinstitutionell planering – ett begrepp som för övrigt stärks genom Lissabonfördraget – så som föreslås i betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor om den institutionella jämvikten.¹
14. Europaparlamentet stöder förslaget i detta betänkande om att det nya kollegiet av kommissionsledamöter när det presenterar sitt lagstiftningsprogram också ska lägga fram sina förslag till riktlinjer för den finansieringsram som kollegiet anser krävs för att genomföra de politiska prioriteringarna under mandatperioden. När institutionerna har kommit överens om lagstiftningsprogrammet ska dessa prioriteringar naturligtvis utvecklas i den fleråriga budgetramen med hjälp av dessa förslag.
15. För övrigt anser europaparlamentet att den person som kandiderar som ordförande för kommissionen vid debatter under plenarsammanträden och vid utfrågningar hos parlamentsutskotten redan bör kunna lämna uppgifter om de förutsebara ekonomiska konsekvenserna av de politiska mål som den nya kommissionen tänker driva.
16. Europaparlamentet betonar att övergången till ett system med en femårig finansiell planering i enlighet med vad som anges ovan kan innebära att den nuvarande fleråriga budgetramen måste förlängas och anpassas till och med 2016 så att nästa femåriga budgetram kan träda i kraft i början av 2017². Parlamentet rekommenderar att förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram hur som helst slutförs före utgången av första kvartalet 2016 så att budgetförslaget för 2017 redan då kan löpa inom ramen för de parametrar som kommer att gälla 2017.

¹ Betänkandet av den 18 mars 2009 om Lissabonfördragets inverkan på utvecklingen av Europeiska unionens institutionella jämvikt, (A6-0142/2009).

² Enligt den modell som anges i tabellen i budgetutskottets betänkande av den 26 februari 2009 om en halvtidsöversyn av budgetramen 2007–2013 (A6-0110/2009):

År	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
budget för år	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020

17. Europaparlamentet framhåller att förhandlingarna bör genomföras på ett sådant sätt att institutionerna kan räkna med att en ny flerårig budgettram träder i kraft redan 2016.
18. Europaparlamentet anser att en förlängning och anpassning av den nuvarande fleråriga budgettramen bör övervägas i samband med genomförandet av nästa halvtidsöversyn 2010.

Flexibilitet

19. Europaparlamentet betonar att den rättsligt bindande utformningen av den fleråriga budgettramen kräver en ökad flexibilitet så att EU ska kunna reagera tillräckligt smidigt och effektivt på oförutsedda utmaningar både inom och utanför unionen.
20. Europaparlamentet påminner om att enligt Lissabonfördraget ska taken och de övriga anslagen för den aktuella fleråriga budgettramen avseende det senaste året förlängas om den nya fleråriga budgettramen inte har kunnat antas innan den föregående har löpt ut, och anser att detta är ytterligare ett argument för ökad flexibilitet.
21. Europaparlamentet betonar därför vikten av att förstärka mekanismerna för flexibilitet dels inom och mellan budgetrubrikerna och dels via särskilda flexibilitetsfonder som ska gå att mobilisera utöver marginalerna.
22. Europaparlamentet påminner om att budgetutskottet ska få tillfälle att yttra sig om dessa frågor när betänkandet om halvtidsöversynen av budgettramen 2007–2013 antas.

Övergång från det interinstitutionella avtalet till den fleråriga budgettramen

23. Europaparlamentet påminner om att ett avtal måste ingås mellan institutionerna i god tid innan Lissabonfördraget träder i kraft för att omvandla det nuvarande interinstitutionella avtalet till en flerårig budgettram som omfattas av en rättsakt i enlighet med Lissabonfördraget. Parlamentet erinrar om att en period på åtta veckor krävs för de nationella parlamentens granskning av förslag till rättsakter.
24. Europaparlamentet anser i detta sammanhang att det måste utarbetas ett avtal om fördelningen av de bestämmelser som för närvarande ingår i det interinstitutionella avtalet och som behöver glida in i den fleråriga budgettramen, de bestämmelser som hör hemma i den kommande budgetförordningen och dem som i förekommande fall kan motivera ett fortsatt interinstitutionellt avtal, eventuellt utökat med nya bestämmelser om budgetsamarbete. Parlamentet påminner om att denna uppdelning av bestämmelserna i det nuvarande interinstitutionella avtalet bör göras med hänsyn till de kriterier som fastställs i Lissabonfördraget.

Valperiod	2004 / 2009	2009 / 2014	2014 / 2019
Flerårig budgettram		Översyn 2007 / 2013	2013 / 2016 2017 / 2022

Årligt budgetförfarande

25. Europaparlamentet ser mycket positivt på att skillnaden mellan obligatoriska utgifter och icke-obligatoriska utgifter avskaffas. Detta innebär att parlamentet får samma förutsättningar som rådet att besluta om samtliga utgifter för EU.
26. Europaparlamentet betonar att avskaffandet av skillnaden mellan obligatoriska och icke-obligatoriska utgifter inte strider mot EU:s skyldighet att respektera sina finansiella åtaganden. Parlamentet välkomnar Lissabonfördragets förklaring om att parlamentet, rådet och kommissionen ska se till ”att det finns finansiella medel tillgängliga för att unionen ska kunna fullgöra sina rättsliga förpliktelser gentemot tredje man”.¹
27. Europaparlamentet konstaterar att förändringarna i det årliga förfarandet bör leda till att det förenklas genom att en enda behandling införs för varje institution och flera bestämmelser införs i syfte att underlätta ett avtal mellan budgetmyndighetens båda grenar.

Kommissionens roll

28. Europaparlamentet understryker att kommissionen får en viktigare roll i och med att den får initiativrätt i budgetfrågor och får ändra sitt förslag till budget fram till den tidpunkt då förlikningskommittén sammankallas.
29. Europaparlamentet välkomnar att det i fördraget också erkänns att det är kommissionen som ska ta de initiativ som krävs för att föra parlamentets och rådets ståndpunkter närmare varandra under arbetet i förlikningskommittén och uppmanar därför kommissionen att fullt ut ta på sig rollen som medlare mellan parlamentet och rådet för att få till stånd ett avtal.

En helt ny logik

30. Europaparlamentet uppmärksammar att det nya fördraget innebär att budgetförslaget endast ska behandlas en enda gång av varje institution och understryker att det nya förfarandet och den enda behandlingen innebär att institutionerna de facto inte längre har möjlighet att korrigera sin ståndpunkt mellan behandlingarna, vilket tidigare var fallet. Därför är parlamentet övertygat om att detta förfarande innebär att parlamentet måste finjustera sina politiska prioriteringar på ett tidigare stadium och anpassa sin operativa strategi och organisation som gör det möjligt att uppnå alla fastställda mål.
31. Europaparlamentet påminner om att denna behandling måste bekräfta parlamentets politiska prioriteringar men även göra det möjligt att komma överens med rådet i förlikningskommittén (eller genomföra en ny omröstning om sina ändringsförslag med stor majoritet, om parlamentet godkänner och rådet förkastar förlikningskommitténs text).
32. Europaparlamentet betonar kraftfullt vikten av att ha en pragmatisk tidplan som liknar den nuvarande planen, men påminner samtidigt om att förlikningsmekanismerna måste tidigareläggas. Dessutom är det nödvändigt att införa informella mekanismer för dialog

---

¹ Artikel 323 i fördraget om Europeiska unionens funktion (konsoliderad version).

mellan institutionerna innan förfarandet inleds och även så länge förfarandet pågår för att göra det lättare att få till stånd ett avtal.

33. Europaparlamentet är övertygat om att Lissabonfördraget främst kommer att innebära en förstärkning av parlamentets befogenheter under förutsättning att parlamentet ser till att effektivt hantera den kortare tidplan och det behov av att genomföra fler insatser i förväg som det nya förfarandet medför.
34. Europaparlamentet anser att dess resolution före det första förlikningssammanträdet i framtiden kommer att få större betydelse eftersom detta kommer att ge parlamentet möjlighet att föra fram sina budgetmässiga prioriteringar formellt, utan att påverkas av taktiska överväganden till följd av rådets ståndpunkt om förslaget till budget. Parlamentet anser att denna resolution också tydligt kommer att visa de andra institutionerna vilka parlamentets prioriteringar är innan de interinstitutionella förhandlingarna inleds. Detta kommer dessutom att vara ett lämpligt tillfälle för parlamentet att fatta politiska beslut om pilotprojekt och förberedande åtgärder.
35. Europaparlamentet påminner om att dessa prioriteringar också kommer att vara till stor nytta för parlamentet som riktlinjer inför behandlingen av förslaget till budget, men även som mandat för parlamentets delegation under förhandlingarna i förlikningskommittén.
36. Europaparlamentet betonar kraftfullt betydelsen av att ordna ett trepartssamtal under juli månad för att ge varje institution möjlighet att tydligt visa sina prioriteringar för de andra parterna och ge parlamentet tillfälle att informera de andra institutionerna om innehållet i sin resolution om förslaget till budget som antas i juli.
37. Europaparlamentet betonar den politiska nyttan av att – med respekt för allas respektive behörigheter – införa en fördjupad dialog med motsvarande utskott i de nationella parlamenten om förslaget till budget och om Europaparlamentets prioriteringar för det årliga budgetförfarandet.

Förlikningskommittén

38. Europaparlamentet betonar den betydelse som förlikningskommittén kommer att få i framtiden som den instans där de politiska skiljaktigheterna mellan de båda grenarna av budgetmyndigheten ska lösas. Parlamentet påminner om att denna kommitté kommer att få i uppdrag att inom 21 dagar komma överens om en kompromisstext som ska träda i kraft om den inte avvisas av budgetmyndigheten. Denna kommitté måste få en politisk sammansättning på högsta nivå.
39. Europaparlamentet välkomnar att det genom Lissabonfördraget får en avgörande roll för detta förfarande, eftersom
  - texten från förlikningskommittén (”gemensamt förslag”) inte kommer att betraktas som antagen om parlamentet motsätter sig den (med en majoritet av de ledamöter som ingår),
  - om rådet avvisar det gemensamma förslaget samtidigt som parlamentet godkänner det, kommer det antingen att träda i kraft i den utformningen, eller så kan parlamentet med

kvalificerad majoritet införa de ändringar som det antog vid sin behandling av förslaget till budget (majoriteten av ledamöterna plus tre femtedelar av de avgivna rösterna).

40. Utan att detta påverkar den politiska karaktären av de politiska gruppernas utnämningar av ledamöterna, betonar Europaparlamentet att det vore önskvärt att parlamentets delegation i förlikningskommittén leds av ordföranden för budgetutskottet och att ledamöter från de särskilda utskott som hanterar viktiga budgetfrågor ingår i delegationen, utöver ledamöter från budgetutskottet, om en särskild fråga inom deras politikområde är föremål för förhandlingar.
41. Europaparlamentet uppmanar rådet att snabbt ingå ett avtal med parlamentet om förlikningskommitténs arbetsätt.
42. Europaparlamentet anser för sin del att förlikningskommittén bör kunna sammanträda minst två gånger om detta krävs för att nå en överenskommelse på högsta politiska nivå. Inför dessa sammanträden bör ett förberedande politiskt trepartssamtal hållas enligt den traditionella metoden. Parlamentet påminner om att företrädare för rådet måste få politiska förhandlingsmandat inför dessa möten.
43. Europaparlamentet föreslår att detta arbete ska förberedas av en förberedande interinstitutionell grupp bestående av den allmänna föredraganden tillsammans med företrädare för parlamentets politiska grupper och den ständige representanten för det land som innehar ordförandeskapet. Samtidigt bör det också finnas möjlighet för de båda andra ordförandeskapen inom trojkan att delta.
44. Europaparlamentet påminner också om att institutionerna måste komma överens om sammansättningen av sekretariatet för denna kommitté, som bör bestå av tjänstemän från budgetmyndighetens båda grenar och bistås av kommissionen.

Jordbruksfrågor

45. Europaparlamentet påpekar att bestämmelsen om att kommissionen inte längre kan ändra sitt förslag efter det att förlikningskommittén har sammankallats betyder att det inte längre går att använda den traditionella ändringsskrivelsen till hösten för att ta hänsyn till uppdaterade bestämmelser om jordbrukspolitiken och deras budgetmässiga konsekvenser. I detta fall bör det mest ändamålsenliga förfarandet vara att kommissionen – vid behov – lägger fram ett särskilt förslag till ändringsbudget ("ändringsbudget för jordbruket") så snart som siffrorna för jordbruket slutgiltigt har fastställts.

Förbindelser med den lagstiftande myndigheten

46. Europaparlamentet betonar att parlamentets utökade budgetbefogenheter, som kommer att omfatta EU:s samtliga utgifter, tillsammans med att medbeslutandeförfarandet ska tillämpas i så gott som samtliga lagstiftningsärenden kräver att större hänsyn tas till den budgetmässiga dimensionen av lagstiftningsarbetet. Därför måste samarbetet mellan budgetutskottet och sektorsutskotten utökas för att ta hänsyn till de finansiella konsekvenserna av parlamentets lagstiftningsarbete, särskilt i fråga om inverkan på den fleråriga budgetramen och den årliga budgeten. Därför föreslår parlamentet att en ledamot

från budgetutskottet ska delta i förlikningsförfaranden i lagstiftningsfrågor som har budgetkonsekvenser. I detta sammanhang framhåller parlamentet det arbete som utförs inom arbetsgruppen för parlamentsreform, inte minst vad gäller de särskilda former för samarbete mellan de parlamentsutskott som beskrivs i den tredje interimrapporten.

47. Europaparlamentet påminner för övrigt om att enligt Lissabonfördraget ska alla EU institutioner vara skyldiga att hålla budgetdisciplinen. I parlamentets arbetsordning föreskrivs det dessutom redan ett särskilt förfarande för att garantera att denna princip respekteras och detta förfarande bör göras mer funktionsdugligt och effektivt.

Budgetförordningen

48. Europaparlamentet välkomnar att budgetförordningen ska antas genom det vanliga lagstiftningsförfarandet (medbeslutande) av parlamentet och rådet efter att ha hört revisionsrätten.
49. Europaparlamentet påminner om att huvudbestämmelserna för att urskilja vilka bestämmelser i det nuvarande interinstitutionella avtalet som bör ingå i det kommande interinstitutionella avtalet och vilka som bör ingå i den fleråriga budgetramen ingår i Lissabonfördraget.
50. Budgetförordningen bör ändå omfatta samtliga bestämmelser som krävs för att fastställa förfarandet i enlighet med bestämmelserna i fördraget.¹ Europaparlamentet anser att denna formulering omfattar förlikningskommitténs funktion, utlösningsmekanismen och moderniseringen av de bestämmelser i budgetförordningen som påverkas direkt av förändringarna i Lissabonfördraget (dvs. avskaffande av skillnaden mellan obligatoriska och icke-obligatoriska utgifter, ett nytt medbeslutandeförfarande för utbetalningar m.m.).
51. Europaparlamentet anser att det är avgörande att institutionerna når en politisk överenskommelse om dessa frågor i tid så att de bestämmelser som krävs i budgetförordningen kan införas så snart som möjligt enligt det nya förfarandet när Lissabonfördraget har trätt i kraft, och om så krävs sörja för preliminära överenskommelser så att budgetförfarandet kan fortsätta obehindrat.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i tid utarbeta ett förslag som kan göra det möjligt för parlamentet och rådet att nå en överenskommelse om tillämpningen av denna skillnad på innehållet i det nuvarande interinstitutionella avtalet som anges i punkt 49.
53. Europaparlamentet understryker att denna anpassning av budgetförordningen på intet sätt får sammanblandas med den översyn som ska göras vart tredje år och som ska genomföras 2010.

---

¹ Enligt artikel 322.1 a i fördraget om Europeiska unionens funktion (konsoliderad version) ska den omfatta ”finansiella regler som särskilt ska ange närmare bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande”.

Budgetkonsekvenser av de institutionella förändringarna och EU:s nya befogenheter

54. Europaparlamentet konstaterar att Lissabonfördraget när det träder i kraft också kommer att få konsekvenser för EU:s budget när det gäller de nyheter som införs på institutionell nivå, särskilt att Europeiska rådet får status som institution och att en fast post som ordförande inrättas samtidigt med posten som hög representant och den europeiska avdelningen för yttre åtgärder med uppgift att stödja den höge representantens arbete.
55. Europaparlamentet bekräftar redan nu sin avsikt att fullt ut utöva sina budgetbefogenheter när det gäller de institutionella nyheterna och betonar vikten av att i tid nå ett politiskt avtal med rådet om finansieringen av Europeiska rådet och särskilt dess fasta ordförandeskap och även om finansieringen av den kommande europeiska avdelningen för yttre åtgärder. Parlamentet understryker att finansieringen av den avdelningen helt och hållet måste ligga under budgetmyndighetens kontroll.
56. När det gäller GUSP och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna påpekar Europaparlamentet att enligt Lissabonfördraget kan nya förfaranden införas för att snabbt ge tillgång till unionens budget och upprätta en startfond av medlemsstaternas bidrag. Parlamentet betonar dock att alla unionens yttre åtgärder som regel ska finansieras från gemenskapsanslag och att endast i undantagsfall – i ett akut läge – med bidrag utanför unionens budget.
57. Europaparlamentet konstaterar att Lissabonfördraget också kommer att få finansiella konsekvenser, om än begränsade, till följd av de nya befogenheter som EU får. Parlamentet är redo att när tiden är inne analysera de konkreta konsekvenserna av att dessa nya befogenheter utövas och anser att dessa säkert inte kommer att börja tillämpas fullt ut direkt när Lissabonfördraget träder i kraft utan i den takt som de lagstiftningsförslag som är förknippade med dessa befogenheter utarbetas. Parlamentet anser ändå att finansieringen av dem inte får ske på bekostnad av finansieringen av EU:s nuvarande verksamhet.
58. Europaparlamentet vill uppmana de nationella parlamenten att varje år delta i en gemensam offentlig diskussion om riktlinjerna för den nationella och gemensamma budgetpolitiken innan respektive budgetförslag behandlas för att redan från början skapa en ram för gemensam eftertanke om samordningen av medlemsstaternas nationella politik, under beaktande av bidraget från gemenskapen.
59. Europaparlamentet framhåller att det som underlag för beslutet om att anslå medel från EU:s budget till dess viktigaste mål skulle vara till nytta om respektive medlemsstat varje år offentliggjorde vilka anslag i den nationella och i förekommande fall regionala budgeten som bidrar till att uppnå dessa mål.
-
- ◦
60. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt medlemsstaternas parlament.

MOTIVERING

I – Inledning

1. Genom Lissabonfördraget införs långtgående ändringar av unionens finanser, särskilt vad gäller de interinstitutionella förbindelserna och beslutsförfarandena. Samtidigt fastställs en bestämd rangordning mellan de grundläggande rättsakterna om unionens finanser och budget, vilket bidrar till det nödvändiga förtydligandet av systemet för beslutsfattande.
2. Den princip som följer av Lissabonfördragets bestämmelser består av fyra huvudlinjer:
  - Medlemsstaterna förblir i grunden herrar över budgetens intäktssida, genom unionens egna medel.
  - Rådet och Europaparlamentet måste ovillkorligen, inom ramen för de egna medlen, komma överens om planeringen av utgifterna, vilken blir rättsligt bindande.
  - Uppdelningen i obligatoriska och icke-obligatoriska utgifter avskaffas: hela budgeten ska antas av Europaparlamentet och rådet gemensamt, med iakttagande av den fleråriga budgetramen. I övrigt förstärks Europaparlamentets makt i budgetförfarandet: ingen årlig budget kan antas utan Europaparlamentets samtycke, medan parlamentet kan framtvunga ett antagande av budgeten mot rådets vilja.
  - Parlamentets ansvar ökas när det gäller budgetdisciplinen. Enligt bestämmelserna i Lissabonfördraget ska budgetförordningen antas av Europaparlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet (artikel 279 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt), det vill säga genom medbeslutande.
3. Fördragande avser att undersöka de förändringar som antagandet av Lissabonfördraget medför när det gäller budgetförfarandet och parlamentets befogenhet i det sammanhanget. Även om vissa grundläggande principer i unionens finansiella organisation (budgetdisciplin, sund ekonomisk förvaltning m.m.) bekräftas, måste man ha klart för sig att fördraget medför betydande förändringar, särskilt när det gäller budgetförfarandet.
4. De viktigaste frågorna rör sambandet mellan den framtida budgetramen och budgetförordningen vad gäller de bestämmelser som nu föreskrivs i det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet, de budgetmässiga konsekvenserna av de institutionella förändringarna samt unionen nya behörighetsområden.

II – Finansieringen av unionen (artikel 269 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt)

1. Fördraget ändrar inte logiken i unionens finansiering. Det grundläggande beslutet i systemet för EU:s egna medel ligger kvar på medlemsstatsnivå: ett enhälligt rådsbeslut träder inte i kraft förrän efter godkännande från alla medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser. Även om kommissionen har initiativrätt och Europaparlamentet deltar i förfarandet genom att avge sitt utlåtande, är detta en behörighet som i allt väsentligt tillkommer medlemsstaterna.
2. Principen om tillräckliga medel har behållits som i de nuvarande fördragen: ”*Unionen ska se till att den har nödvändiga medel för att nå sina mål och genomföra sin politik*” (artikel 269 första strecksatsen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt). Detta bekräftas för övrigt i grundprincipen för budgetdisciplinen där det föreskrivs att ”*unionen inte [får] anta akter som kan medföra betydande konsekvenser för budgeten, utan att avge en försäkran om att de utgifter som blir en följd av dessa akter kan finansieras inom ramen för unionens egna medel och med iakttagande av den fleråriga budgetram som avses i artikel 270a*”.
3. Lissabonfördraget förtydligar dock vissa aspekter och inleder en ”gemenskapifiering” av systemet. Genom fördraget införs faktiskt ett nytt element i fråga om innehållet i beslutet om egna medel genom föreskriften att ”*nya kategorier av egna medel [kan] inrättas eller en befintlig kategori upphävas*”. Detta är dock bara en bekräftelse på vad som i praktiken redan gäller: fördraget styr inte på den nivån, det är genom beslutet om de egna medlen som det fastställs vilka slags egna medel som står till unionen förfogande. Samma sak gäller storleken på de egna medlen, vilket naturligtvis inbegriper möjligheten att ändra dem, avskaffa dem och införa nya medel. Föredraganden anser att detta på sikt öppnar dörren för en utveckling mot ett system för unionens egna medel som är mer rättvist, öppet och begripligt för medborgarna.
4. I en ny strecksats som lagts till i artikel 269 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs att genomförandebestämmelserna för systemet med de egna medlen ska fastställas genom en förordning som rådet ska anta med kvalificerad majoritet efter parlamentets godkännande. Trots begränsningen att genomförandebestämmelserna ska fastställas inom de ramar som föreskrivs i beslutet om ”egna medel”, öppnar denna bestämmelse vägen för att Europaparlamentet kommer att få en större roll i fråga om unionens egna medel.

Om man således i de nyheter som fördraget medför ser en ansats till positiv utveckling, kan man därför beklaga att tillfället inte har utnyttjats till att göra påtagliga framsteg, det vill säga att omforma systemet till verkligt egna medel för unionen, vilket skulle ge unionens institutioner möjlighet att verkligen delta i förfarandet och ge Europaparlamentet en mer framträdande roll.

III – Flerårlig budgettram

1. I Lissabonfördraget stadfästs principen att den fleråriga budgetramen ska vara rättsligt bindande, vilket parlamentet upprepade gånger har efterlyst¹, genom införandet av en särskild rättslig grund för antagandet av förordningen som innehåller denna ram. Förordning ska antas av rådet genom ett särskilt lagstiftningsförfarande där Europaparlamentet har den avgörande makten.
2. I artikel 270a fastställs att syftet med den fleråriga budgetramen i punkt 1 är att ”säkerställa en regelbunden utveckling av unionens utgifter inom gränserna för dess egna medel”. I det sista stycket tillfogas att ”Unionens årliga budget ska respektera den fleråriga budgetramen”. Detta stycke tillsammans med den princip som föreskrivs i artikel 269.4 (”För att budgetdisciplinen ska kunna upprätthållas får unionen inte anta akter som kan medföra betydande konsekvenser för budgeten, utan att avge en försäkran om att de utgifter som blir en följd av dessa akter kan finansieras **inom ramen för unionens egna medel och med iakttagande av den fleråriga budgetram som avses i artikel 270a**”), banar väg för unionens budgetdisciplin².

Innehållet i den fleråriga budgetramen

3. Fördraget institutionaliserar rådande praxis. I artikel 270a föreskrivs att man i den fleråriga budgetplanen ska ”fastställa beloppen för de årliga taken för anslag för åtaganden för varje utgiftskategori och det årliga taket för anslag för betalningar”.
4. I Lissabonfördraget föreskrivs dock att ”Budgetramen ska innehålla alla övriga bestämmelser som behövs för att det årliga budgetförfarandet ska fungera väl”(punkt 3 första strecksatsen). Den fleråriga budgetramen täcker således en del av innehållet i de två delarna av det interinstitutionella avtal om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet³ som för närvarande är i kraft, och inte enbart angivelsen av utgiftstaken. Denna särskilda aspekt kommer att tas upp i kapitel VI.

---

¹ För medlemsstaterna var denna rättsligt bindande formalisering den nödvändiga compensationen för att distinktionen mellan obligatoriska och icke-obligatoriska utgifter avskaffades, eftersom flera medlemsstater ansåg att Europaparlamentets utökade budgetbefogenheter i fråga om hela unionens utgifter måste styras av en strikt budgetdisciplin. Europaparlamentet har sedan många år efterlyst ett förfarande som kan göra budgetdisciplinen tydligare och öppnare, eftersom parlamentet är medvetet om hur viktig denna budgetdisciplin har varit för att skapa fred i den urgamla budgetkonflikten mellan rådet och parlamentet och eftersom den medger att unionen på ett balanserat och planerat sätt utvecklar sin politik.

² Man kan för övrigt konstatera att den princip som uttalas i artikel 269.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i stora drag motsvarar artikel 270 i det nuvarande EG-fördraget, med den viktiga skillnaden (förutom tillägget om begränsningen genom den fleråriga budgetramen) att denna enbart hänvisar till kommissionen, medan den nya artikeln hänvisar till unionen i dess helhet, det vill säga till samtliga dess institutioner. Med andra ord betraktas budgetdisciplinen i Lissabonfördraget som en rättslig förpliktelse för alla institutioner, som således ska tillämpa den fullt ut, var och en inom sitt särskilda behörighetsområde.

³ Interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplinen och sund ekonomisk förvaltning (EUT C 139, 14.06.2006) har till syfte att genomföra budgetdisciplinen. Den inbegriper alla institutioner och gäller alla utgifter som omfattas av den fleråriga budgetramen 2007–2013. Syftet är att förbättra det årliga budgetförfarandet och samarbetet mellan institutionerna inom budgetområdet samt att trygga en god ekonomisk förvaltning.

Förfarandet

5. Den fleråriga budgetramen är en förordning som antas genom ett särskilt lagstiftningsförfarande som kräver ett enhälligt beslut av rådet efter godkännande av Europaparlamentet. Europaparlamentet har således den avgörande makten. Det bör erinras om att det handlar om en formalisering av en praxis med interinstitutionella överenskommelser under de senaste åren.
6. I artikel 270a.5 framhålls vidare att ”*Under hela det förfarande som leder till antagandet av budgetramen, ska Europaparlamentet, rådet och kommissionen vidta alla nödvändiga åtgärder för att underlätta antagandet*”. Denna bestämmelse syftar till att särskilja budgetförfarandet från medbeslutandeförfarandet och tona ner karaktären av samtyckesförfarande.

En provisorisk lösning för att överkomma ett eventuellt misslyckande i förhandlingarna

7. I artikel 270a.4 behandlas eventuella svårigheter som kan uppkomma under förhandlingarna om varje budgetplan. Här beaktas möjligheten att man inte lyckas bli eniga, ett misslyckande som är desto mer troligt eftersom regeln om rådets enhällighet har behållits, även om möjligheten att gå över till kvalificerad majoritet är inskriven i fördraget. I det fallet föreskrivs att om den nya fleråriga budgetramen ”*inte har antagits vid utgången av den period som omfattas av den föregående budgetramen, ska giltighetstiden för taken och de övriga bestämmelser som gäller den föregående periodens sista år förlängas tills den nya akten har antagits*”.

Den fleråriga budgetramens varaktighet

8. I Lissabonfördraget fastställs att den fleråriga budgetramen ska gälla i minst fem år. Avsikten är att så långt möjligt få den fleråriga budgetramens varaktighet att sammanfalla med parlamentets och kommissionens mandatperiod, vilket parlamentet sedan länge har efterlyst. Slutandet av ett interinstitutionellt avtal om budgetramen bör vara rätt tillfälle att lansera ett lagstiftningsprogram som verkligen motsvarar ett politiskt och finansiellt program. Detta bör följaktligen vara förankrat i det demokratiskt valda parlamentets mandat och i en kommission som är politiskt ansvarig inför parlamentet¹. Systemet med budgetplaner har kunnat leda till att vissa lagstiftande församlingar i parlamentet ”ärver” en budgetram som de inte har haft något inflytande över². Samma sak gäller för kommissionen som ibland tvingas att genomföra den budgetram som en annan kommission

---

¹ I sin resolution om politiska utmaningar och budgetmedel i ett utvidgat EU 2007–2013 (2004/2209(INI)) bekräftade parlamentet att ”*av skäl som rör det demokratiska ansvaret är det önskvärt att budgetplanernas giltighetstid överensstämmer med mandattiden, som är fem år för Europaparlamentet och kommissionen*”.

² Följaktligen kan vi vänta oss en flerårig budgetplan på 5 år som startar två, eller rent av tre år efter det att Europaparlamentets och kommissionens mandatperiod har börjat (5 år efter N+2 eller N+3, där N är det första året i Europaparlamentets och kommissionens mandatperiod). Man kan konstatera att eftersom Europaparlamentsvalet äger rum i juni år N och kommissionen tillträder i oktober/november - i praktiken innebär N+2 något mer än ett år för förhandling - vilket inte räcker till för en ny flerårig budgetplan.

tidigare förhandlat fram. Kommissionen tvingas således ta ansvar för politiska val som gjorts av den tidigare verkställande makten¹.

9. Föredraganden anser därför att ett mer direkt samband bör skapas mellan den fleråriga budgetramen och de politiska mandatperioderna, särskilt i fråga om utnämningen av kommissionsledamöter. När kommissionskollegiet kollektivt ska godkännas av Europaparlamentet kan parlamentet också fatta beslut i kraft av ett finansiellt förslag om den allmänna politik som kommissionskollegiet utformat. På samma sätt kan Europaparlamentet i valkampanjen inför parlamentsvalet försvara ett politiskt och finansiellt förslag som det inför medborgarna åtar sig att förverkliga.

Övergången till det nya systemet

10. Denna bestämmelse reglerar dock inte det särskilda problemet med övergången från det nuvarande systemet till det system som föreskrivs i Lissabonfördraget. I artikel 270a.1 tredje strecksatsen bekräftas att budgeten ska respektera den fleråriga budgetramen. Det är därför nödvändigt att ha en flerårig budgetram som antagits enligt gällande bestämmelser i det nya fördraget för att Europaparlamentet och rådet ska kunna anta den årliga budgeten.
11. Som övergångsåtgärd, och om det inte är möjligt att avsluta förfarandena innan den årliga budgeten antas, kan i enlighet med kontinuitetsprincipen en omröstning om budgeten ske enligt de förfaranden som föreskrivs i fördraget och i enlighet med den gällande budgetramen.

Den fleråriga budgetramen blir en rättsligt bindande akt. Det är en förordning som beslutas genom ett särskilt lagstiftningsförfarande som kräver att den antas av rådet genom enhällighet efter godkännande av Europaparlamentet. I artikel 270a.5 erinras för övrigt om att institutionerna är skyldiga att vidta ”*alla nödvändiga åtgärder för att underlätta antagandet*” av budgetramen under hela förfarandet. Dessa bestämmelser förstärker betydelsen av det interinstitutionella samarbete som ska inledas i början av förfarandet för att garantera ett gynnsamt slutförande.

I Lissabonfördraget föreskrivs att den fleråriga budgetramen ska gälla i minst fem år. Syftet är att den fleråriga budgetramens varaktighet i möjligaste mån ska sammanfalla med Europaparlamentets och kommissionens mandattid, vilket parlamentet redan upprepade gånger har efterlyst. Parlamentet kan därigenom fälla sitt avgörande i samband med utfrågningarna av framtida europeiska kommissionsledamöter på grundval av ett allmänt finansiellt och politiskt förslag som utformats av kommissionskollegiet. På samma sätt kan Europaparlamentet i valkampanjen inför parlamentsvalet försvara ett politiskt och finansiellt förslag som det inför medborgarna åtar sig att förverkliga.

---

¹ Här erinrar man sig de svårigheter som en situation av detta slag orsakade under de senaste interinstitutionella förhandlingarna då Europaparlamentet var tvungen att driva på kommissionsledamoten Barroso, med vilken förhandlingarna hade slutförts, att bekräfta sitt godkännande av det förslagspaket som hade utformats av kommissionsledamoten Prodi som grund för överenskommelsen.

IV – Den årliga budgeten

1. Det årliga budgetförfarandet är kraftigt förändrat i det nya fördraget. Först och främst avskaffas distinktionen mellan obligatoriska och icke-obligatoriska utgifter genom Lissabonfördraget. Därav följer att Europaparlamentet och rådet i framtiden jämbördigt beslutar om detaljerna i hela budgeten.
2. Utgifter av tvingande karaktär kommer att finnas kvar. I artikel 279a i fördraget lämnas den skenbart överflödiga bestämmelsen oförändrad om att Europaparlamentet, rådet och kommissionen ”ska se till att det finns finansiella medel tillgängliga för att unionen ska kunna fullgöra sina rättsliga förpliktelser gentemot tredje man”.
3. Den andra ändringen är avskaffandet av andra behandlingen, vilket i sin tur ger upphov till ett nytt budgetförlikningsförfarande. Det rör sig om ett särskilt förfarande med resultatskyldighet, vilket berättigas av den berörda aktens särskilda natur.¹

A. Genomförandet av det årliga budgetförfarandet

(För en fullständig beskrivning av förfarandet (artikel 314 i Lissabonfördraget) hänvisas till bilaga 1.)

4. I den inledande fasen av förfarandet, och i avsaknad av exakta bestämmelser i fördraget, måste institutionerna komma överens om detaljerna i förfarandet och tidsplanen. Parlamentet kommer inledningsvis att vidmakthålla den pragmatiska tidsplan som tillämpas för närvarande. Institutionerna måste också komma överens om formerna för informella överläggningar så att alla betingelser finns på plats för att garantera ett lyckat genomförande av det årliga budgetförfarandet (se punkt 2 nedan).
5. Föredraganden vill också framhålla att trepartssammanträdena, förlikningsförfarandet och de informella överläggningarna precis som alla befintliga former av dialog mellan institutionerna måste ses över och eventuellt anpassas till förfarandeändringarna. I artikel 279b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs regelbundna möten mellan Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande, som sammankallas på den sistnämnda institutionens initiativ. Lissabonfördraget går betydligt längre genom att föreskriva att dessa regelbundna möten ska hållas inom ramen för alla finansiella förfaranden och budgetförfaranden och att ordförandena ska vidta alla åtgärder som krävs för att ”främja samråd och närma sina institutioners ståndpunkter till varandra”. Det är således uppenbart att denna bestämmelse förstärker den allmänna skyldigheten till lojalt samarbete mellan institutionerna genom att i praktiken införa en skyldighet till samråd mellan institutionerna.

---

¹ Förutom i de särskilda fall då fördragen föreskriver ett särskilt antagandet av en bestämd rättsakt, kan medbeslutandet med samma legitimitet avslutas med framgång eller misslyckande. I ”budgetmedbeslutandet” måste man bli eniga eftersom akten är absolut nödvändig för unionens överlevnad. Det förklarar vissa särdrag i förfarandet – möjligheten för Europaparlamentet att åsidosätta rådets förkastande och bestämmelsen i fördraget om att ett misslyckande leder till att kommissionen lägger fram ett nytt budgetförslag.

6. Det är därför befogat att fråga sig om kommittén måste bestå av samtliga rådsmedlemmar (och i gengäld av ett lika stort antal parlamentsledamöter) eller om den bör bestå av reducerade men fortfarande partsammansatta delegationer. Lydelsen av artikel 272.5 ("... rådets medlemmar...") gör att det första antagandet verkar rimligt. Om denna tes bekräftas är det nödvändigt att planera ett arbetssätt som inbegriper trepartsarbetsmöten som förberedelse inför förlikningskommitténs arbete. Under alla omständigheter måste Europaparlamentet försäkra sig om rådets sammansättning på det politiska planet.

Konsekvenserna av att förhandlingarna misslyckas

7. Såsom framgår av bilagan ska kommissionen lägga fram ett nytt budgetförslag om förlikningsförhandlingarna misslyckas. Detta förstärker kommissionens roll, eftersom den ska dra slutsatser av misslyckandet genom att identifiera de punkter där parlamentet och rådet är oeniga och lägga fram ett nytt förslag som de två institutionerna kan enas om.
8. I Lissabonfördraget finns regeln kvar om att systemet med tillfälliga tolftedelar ska tillämpas om budgeten inte "slutgiltigt" kan antas före budgetårets början.

Antagandet om att parlamentet får en dominerande ställning i det nya budgetförfarandet bekräftas. Ingen budget kan antas mot parlamentets vilja men parlamentet kan tvärtom anta en budget mot rådets vilja – eller som en följd av rådets tystnad. Om Europaparlamentet skulle godkänna det gemensamma förslaget medan rådet förkastar det kan Europaparlamentet med en majoritet av sina ledamöter och tre femtedelar av de avgivna rösterna bekräfta samtliga eller en del av de förslag till ändringar av budgetförslaget som kommissionen lägger fram.

Kommissionens roll i budgetförfarandet förstärks också. Den får en verklig initiativrätt, som förstärks av möjligheten att när som helst fram till sammankallandet av förlikningskommittén ändra sitt förslag. Kommissionens roll som medlare under kommitténs arbete erkänns uttryckligen. Det är slutligen kommissionens uppgift att söka efter det bästa alternativet om förfarandet misslyckas.

Det bör för övrigt understrykas att vissa mekanismer i förfarandet verkar för att de två grenarna av budgetmyndigheten ska komma överens: det är enklare att anta kompromissförslaget än att förkasta det, konsekvenserna av ett misslyckande är nog så tunga för institutionerna etc.

B. Praktiska konsekvenser av det nya budgetförfarandet

9. Ändringarna av förfarandet och åtstramningen av de frister som följer av detta innebär att alla etapper i förfarandet måste förberedas noga, både internt inom respektive institution och på interinstitutionell nivå, eftersom det finns mindre möjligheter till ”korrigeringar”.

Konsekvenser för tidsplanen (jfr. bilaga 1).

10. Vid första anblicken bör parlamentet verka för att den nuvarande informella tidsplanen föregrips eller åtminstone bibehålls:
  - Kommissionen lägger fram sitt budgetförslag i april månad:
  - Treparskommittén äger rum i mars/april, vilket blir ännu mer användbart eftersom det bara kommer att bli en enda behandling inom vardera institutionen.
  - Förlikning i juni/juli.

Konsekvenser för parlamentets interna arbete.

11. Resolutionen om budgetförslaget med sikte på första behandlingen gör det möjligt att
  - ange de strategiska riktlinjerna för parlamentets prioriteringar
  - fatta beslut om pilotprojekt och förberedande åtgärder

Konsekvenser för utformningen av den enda behandlingen i parlamentet

12. Att det inte längre är mer än en behandling förändrar påtagligt dess karaktär, och den får betydligt större strategisk betydelse. Det handlar i praktiken om att ta ställning till alla budgetposter, även de tidigare obligatoriska utgifterna, och formulera parlamentets politiska prioriteringar. **Föredragande fäster särskild vikt vid att de ändringsförslag som antas vid första behandlingen inte längre i efterhand kan ändras av parlamentet ensamt. De måste därför uppfylla dubbla krav:** göra det möjligt att komma fram till en tillfredsställande överenskommelse i förlikningskommittén, men också kunna bekräftas på nytt av parlamentet (med en särskild, förhöjd majoritet) om rådet förkastar förlikningskommitténs förslag medan däremot parlamentet antar det.
13. Det blir därför viktigt att före första behandlingen utforma en mekanism för förstärkt intern dialog mellan parlamentets budgetutskott och berörda parlamentsutskott liksom med de politiska grupperna.

Konsekvenser för förlikningskommitténs sammansättning.

14. Budgetöverläggningarnas särskilda karaktär föranleder att man internt ställer sig frågan om hur parlamentets delegation ska vara sammansatt. Det är således nödvändigt att redan nu planera för ett särskilt system.
15. Det är därför rimligt att förutskicka ett betydande deltagande av budgetutskottet samtidigt som parlamentsutskott av stor vikt för budgeten deltar i lämplig omfattning.

16. Man kan eventuellt tänka sig en bredare kompletterande struktur för att förstärka delegationens förhandlingskapacitet liksom den strategiska sammanhållningen. Under alla omständigheter måste lämpliga åtgärder vidtas för att se till att delegationen blir så representativ som möjligt så att den får extra tyngd under förhandlingarna och största möjliga stöd i kammaren.

Konsekvenser för slutförandet av förfarandet

17. Förfarandets organisation och tidsplan måste göra det möjligt att utnyttja de alternativ som parlamentet ges i fördraget. Detta innebär att parlamentet måste kunna uttala sig om förlikningskommitténs förslag i november för att i förekommande fall i december rösta om sina ändringsförslag från första behandlingen. Med denna säkerhetsmarginal bör det gå att komma fram till en eventuell överenskommelse om ett nytt initiativ från kommissionen i den händelse det första budgetförfarandet skulle misslyckas.

V – Budgetförordningen

1. En annan viktig nyhet i Lissabonfördraget är slutligen antagandet av budgetförordningen som i fortsättningen omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet (artikel 277 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt), vilket ger parlamentet verklig medbeslutandebefogenhet. Kom ihåg att parlamentet för närvarande endast hörs i denna fråga.
2. Det rör sig om ett viktigt lagstiftningsframsteg. Översynen av budgetförordningen måste göras innan fördraget träder i kraft. Parlamentet bör då förhandla och sedan besluta om hur bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet bör delas upp mellan budgetförordningen och budgetramen. Synpunkter på detta kommer att läggas fram i kapitel VI.

VI – Lissabonfördragets inverkan på dagens interinstitutionella avtal

1. Lissabonfördragets ikraftträdande kommer att få en särskild inverkan på det nuvarande interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning och på budgetförordningen.

Det nuvarande interinstitutionella avtalet och den fleråriga budgetramen

2. När det gäller det interinstitutionella avtalet upprättas **den fleråriga budgetramen** enligt artikel 312 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Den fleråriga budgetramen kommer att ingå i en förordning som antas genom ett särskilt lagstiftningsförfarande där rådet beslutar med enhällighet efter godkännande av Europaparlamentet, som beslutar med absolut majoritet. Det innebär att budgetramen, som fram till nu har angetts i den budgetplan som institutionerna frivilligt kommit överens om i ett interinstitutionellt avtal, blir rättsligt bindande. I denna artikel betonas dessutom att

”1. Unionens årliga budget ska respektera den fleråriga budgetramen.”

3. När det gäller innehållet i den fleråriga budgetramen, som ska anges för minst fem år, betonas i samma artikel att den

”3 ... ska fastställa beloppen för de årliga taken för anslag för åtaganden för varje utgiftskategori och det årliga taket för anslag för betalningar. Utgiftskategorierna, som ska vara få till antalet, ska motsvara unionens huvudsakliga verksamhetsområden.

Budgetramen ska innehålla alla övriga bestämmelser som kan behövas för att det årliga budgetförfarandet ska fungera väl. ”

Detta innebär att inte bara taken, utan även reglerna i det aktuella interinstitutionella avtalet som får det årliga budgetförfarandet att "fungera väl", bör införlivas i den framtida fleråriga budgetramen. Framför allt gäller det alla regler som rör den fleråriga budgetramens funktionssätt, såsom förfaranden för revision och flexibilitet.

Budgetförordningen enligt Lissabonfördraget

4. Budgetförordningen kommer att vara en förordning som antas genom ordinarie lagstiftningsförfarande (medbeslutandeförfarande) av Europaparlamentet och rådet, efter att revisionsrätten har avgett ett yttrande. Enligt artikel 322.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska den innehålla

”a) finansiella regler som särskilt ska ange närmare bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande ...”

5. Det är uppenbart att det nya fördraget kommer att få en direkt inverkan på några av budgetförordningens områden, till exempel när det gäller det nya budgetförfarandet och i synnerhet avskaffandet av klassificeringen av obligatoriska/icke-obligatoriska utgifter. Men i den framtida budgetförordningen bör även några av de bestämmelser som anges i det interinstitutionella avtalet införlivas (dvs. regler för budgetdisciplin och rättakter),

eftersom de passar bättre i denna budgetförordning än i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Tidsplan och kriterier

6. Dessa två rättsakter kan antas först när fördraget har trätt i kraft. De bör dock antas vid lämplig tidpunkt så att genomförandet av budgeten för 2009 och fastställandet av budgeten för 2010 kan avlöpa i enlighet med den nya rättsliga ramen. Det innebär att de politiska förhandlingarna mellan institutionerna bör inledas omedelbart så att en politisk överenskommelse kan ingås som gäller fram till det innevarande årets slut. Därmed kan det formella förfarandet för antagandet av handlingarna inledas så snart som möjligt efter det att Lissabonfördraget har trätt i kraft – under förutsättning att alla ratificeringsförfaranden slutförs. Budgetförfarandet för 2010 måste redan nu ske i enlighet med de nya regler som anges i Lissabonfördraget. Några konkreta exempel visar hur brådskande detta är: Enligt vilka regler ska anslagsöverföringar ske efter den 1 januari 2009 om fördraget träder i kraft samma dag? Vilket förfarande kommer att tillämpas detta år? Hur kommer en ändringsbudget då att antas?
7. Kriterierna för vilka bestämmelser i det interinstitutionella avtalet som bör ingå i det framtida interinstitutionella avtalet och vilka bestämmelser som skulle passa bättre i den fleråriga budgetramen fastställs direkt i Lissabonfördraget:
  - **Förordningen om den fleråriga budgetramen** bör innehålla de *bestämmelser som kan behövas för att det årliga budgetförfarandet ska fungera väl*. Detta innebär alla de mekanismer som rör det aktuella interinstitutionella avtalets funktionssätt: tillhandahållande av olika typer av finansiering och flexibilitet, översynsförfarandet och särskilda bestämmelser i samband med specifika politikområden (GUSP/gemenskapsorgan osv.).
  - **Budgetförordningen** bör innehålla alla de bestämmelser som kan behövas för att *ange bestämmelser ... om budgetens uppställning och genomförande ...* enligt det nya förfarande som fastställs i fördraget. Detta tycks omfatta förlikningskommitténs funktionssätt, den utlösande mekanismen och naturligtvis uppdateringen av de bestämmelser i budgetförordningen som direkt påverkas av ändringarna i det nya fördraget (till exempel den avskaffade klassificeringen av obligatoriska/icke-obligatoriska utgifter, ett nytt gemensamt beslutsförfarande för överföringar och så vidare).
8. Föredraganden anser att endast de ändringar som följer av det nya fördraget och de som härrör från avvecklingen av det aktuella interinstitutionella avtalet (i enlighet med de kriterier som fastställs i fördraget) bör införas vid ändringen av budgetförordningen. Ändringen av budgetförordningen får under inga omständigheter förväxlas med den översyn vart tredje år som anges i själva budgetförordningen.

Hur ser framtiden ut för det interinstitutionella avtalet?

9. Innebär detta att det interinstitutionella avtalet från maj 2006 kommer att bli överflödigt och helt enkelt delas upp i dessa två grundläggande finansiella rättsakter? Förmodligen inte. Det kommer fortfarande att krävas en rad praktiska bestämmelser för det nya budgetförfarandet – exempelvis en ny praktisk kalender, det interinstitutionella samarbetsförfarandet, villkor för arbetet i förlikningskommittén, dess sekretariat, formatet på gemensamma handlingar och översättningen av dem osv. Alla dessa faktorer, och förmodligen fler (artiklarna 31 och 33 i det nuvarande interinstitutionella avtalet, delar av dess bilaga 2, till exempel) bör konsolideras till ett nytt interinstitutionellt avtal om budgetförfarandet¹. Föredraganden anser emellertid att det i detta skede av förfarandet är förhastat att exakt ange vilken artikel i det aktuella interinstitutionella avtalet som kan ingå i det framtida interinstitutionella avtalet eller en av de två rättsliga grunderna.
10. Sammanfattningsvis anser föredraganden att Lissabonfördraget innebär att dörren öppnas för en ny strategi om budgetförbindelser som bygger på gemensamt beslut av parlamentet och rådet på jämlik basis. Avsikten med detta dokument är i detta hänseende att föreslå några principer som budgetutskottet kan enas kring för att inleda en konstruktiv diskussion med rådet och kommissionen.
11. Föredraganden är fullt medveten om att Lissabonfördraget först träder i kraft när – och om – alla ratificeringsförfaranden har avslutats i alla medlemsstater. Samtidigt måste några av de rättsakter som nämnts ovan upphävas så snart som möjligt efter det att Lissabonfördraget trätt i kraft. Detta innebär att preliminära diskussioner mellan institutionerna omedelbart måste inledas om vilka åtgärder som krävs för fördragets genomförande. Alla institutioner är överens om att om och när fördraget träder i kraft så bör förfarandet införas vid lämplig tidpunkt för att undvika ett rättsligt vakuum. För att uppnå detta krävs det en politisk överenskommelse om innehållet i dessa åtgärder som gäller till slutet av innevarande år.

VII – Det förnyade Lissabonfördragets effekter på EU:s budget: institutioner och nya befogenheter för unionen

1. Målet med detta kapitel är att granska hur Lissabonfördraget kan komma att påverka EU:s budget. Det är med andra ord en inventering av de nyheter som införts genom fördraget och deras eventuella påverkan på budgeten.
2. Det ankommer inte på föredraganden att införliva upplysningar av kvantitativ art i detta arbetsdokument – sådant görs inom ramen för halvtidsöversynen, eller efter att avtal som rör aktuella finansiella perspektiv ingåtts. Det är dock tydligt att den politik och de

---

¹ I det nya fördraget anges möjligheten att institutionerna ingår interinstitutionella avtal som kan vara rättsligt bindande. Artikel 295 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt: *Europaparlamentet, rådet och kommissionen ska samråda och i samförstånd reglera formerna för sitt samarbete. I detta syfte får de med beaktande av fördragen ingå interinstitutionella avtal som kan vara bindande.*

institutioner som refereras till nedan inte har tagits med i beräkningen när man antog den nu gällande fleråriga budgetramen.

A. Unionens nya befogenheters inverkan på budgeten

3. Lissabonfördraget tilldelar inte unionen några nya exklusiva befogenheter. Den anger däremot en viss mängd nya befogenheter som kan tillföras kategorierna
    - delade befogenheter (som rymd- och energifrågor),
    - stödjande, samordnande eller kompletterande åtgärder (som civilskydd, immateriella rättigheter, turism, administrativt samarbete och idrott).På dessa områden tillämpas det ordinarie lagstiftningsförfarandet (medbeslutande med parlamentet och kvalificerad majoritet i ministerrådet), sånär som på några enstaka undantag.
  4. Nya rättsliga grunder medger ett rättsligt ingripande av gemenskapen. För vissa av dem hänvisas emellertid till rättsakter vari det inte tycks ta med i beaktande vilka ekonomiska konsekvenser detta får för EU. Andra innebär endast skenbart nya befogenheter, eftersom EU i vissa fall redan har agerat på området i fråga (exempelvis energiområdet) genom att stödja sig på fördragens olika utformning, ibland till och med artikel 308.
  5. Det är för tidigt att i detta läge utvärdera exakt vilka konsekvenser fördragets utformning får för budgeten. Dessutom är det lämpligt att påminna om att dessa eventuella utgifter, innan de kan verkställas, kräver att man antar särskilda rättsakter (artikel 310.4 (artikel 268 FEU) i de konsoliderade versionerna av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt¹).
- Innan beslut om budgetanslag kan tas måste rättsakterna vara antagna.
6. När det gäller jordbrukspolitiken är det viktigt att notera att utformningen av artiklarna 36 och 37 i fördraget kommer att omformuleras och koncentreras till den nya artikel 37.2 i enlighet med ordinarie lagstiftningsförfarande. Detta berör följande texter: Den gemensamma organisationen av marknaden, förordningen om direktstöd samt förordningen om landsbygdsutveckling och finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken.
  7. Lissabonfördraget anger ett utökat medbestämmande på närmare 50 nya lagstiftningsområden. Budgetanslagen för programmen som dessa innefattar kommer att redovisas inom den fleråriga budgetramen som blir rättsligt bindande. Föredraganden erinrar om att det därför är nödvändigt att beakta ett förfarande som tillåter budgetutskottet att aktivt samverka med parlamentsutskotten. Det handlar om att säkerställa samstämmigheten vid Europaparlamentets omröstningar om dessa frågor, vare sig det rör sig om preliminära budgetförslag eller om årliga budgetar.

---

¹”För att budgetdisciplinen ska kunna upprätthållas får unionen inte anta akter som kan medföra betydande konsekvenser för budgeten, utan att avge en försäkran om att de utgifter som blir en följd av dessa akter kan finansieras inom ramen för unionens egna medel och med iakttagande av den fleråriga budgetram som avses i artikel 312.”

8. I punkt C i detta kapitel finns en uppräkningslista av de nya kompetenserna kopplat till deras viktigaste konsekvenser för budgeten.

B. Institutioner

9. Förutom beslut som rör unionens finanser, vilka analyseras ovan, kan man, när det gäller EU:s institutioner, identifiera följande förändringar som kan komma att påverka unionens budget.

a) *Europaparlamentet*

Det förmodade ikraftträdandet av beslutet som rör Europaparlamentets sammansättning som redan blivit föremål för politiska förhandlingar inför nästa val till Europaparlamentet (betänkande av Alain Lamassoure och Adrian Severin) måste skjutas upp. Enligt Lissabonfördraget bör antalet parlamentsledamöter bli 751 från och med juni 2009. Men eftersom fördraget inte trädde i kraft i slutet av 2008, har Europaparlamentet fortsatt att ha 736 ledamöter vilket anges i Nicefördraget, och kommer under förutsättning att Lissabonfördraget träder i kraft att stiga till 754, enligt slutsatserna från Europeiska rådets möte den 11–12 december 2008. Detta måste beaktas i parlamentets budget.

(Beräknad tidpunkt: juni 2009)

b) *Europeiska rådet och dess fasta ordförandeskap:*

Europeiska rådet kommer att bli en självständig institution och får därmed en egen budget. Enligt artikel 316 (artikel 273a FEU) i de konsoliderade versionerna av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt borde denna budget vara i samma kategori som ministerrådets budget. I artikel 235.4 (artikel 210a FEU) specificeras för övrigt att Europeiska rådet ska biträdas av ministerrådets generalsekretariat.

På så vis kommer en stor del av Europeiska rådets funktion att vara tryggad genom ministerrådets budget. Detta föranleder frågan om och hur parlamentet effektivt ska kunna kontrollera utgifterna till Europeiska rådets generalsekretariat och om en *gentlemen's agreement* mellan dessa båda instanser med budgetansvar kommer att hållas.

Slutligen måste man beakta Europeiska rådets fasta ordförandeskap och i budgeten avsätta särskilda utgifter för Europeiska rådets ordförande (ekonomisk ersättning för ordföranden och de anställda vid kansliet, utgifter för resor osv.).

(Beräknad tidpunkt: januari 2009)

c) *Hög representant*

Enligt deklaration 12 (Deklaration om artikel 9 E i Lissabonfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av

Europeiska gemenskapen, undertecknat i Lissabon den 13 december 2007), som är en bilaga till fördraget, ska den höga representanten träda i tjänst i början av nästa år (om fördraget träder i kraft i början av 2009). Eftersom den höga representanten kommer att uppta en kommissionärspost, skulle utgifterna för denna post kunna täckas av kommissionens budget.

(Beräknad tidpunkt: januari 2009)

d) *Europeisk avdelning för yttre åtgärder*

Finansieringsproblemet för den europeiska avdelningen för yttre åtgärder är inte direkt en fråga om disponibla anslag, eftersom yttre åtgärder redan finansieras via kommissionens och rådets budget. Problemet handlar framför allt om kontoplanen, ett problem som inte är tekniskt utan politiskt. Man måste för övrigt räkna med att även de som tjänstgör vid medlemsstaternas nationella diplomatiska beskickningar eventuellt kommer att få ett budgetansvar, något som anges i fördraget.

Europaparlamentet förbereder två betänkanden angående detta (av Elmar Brok, utskottet för konstitutionella frågor, om internationella aspekter på Europeiska avdelningen för yttre åtgärder, och av Annemie Neyts-Uyttebroeck, utskottet för utrikes-, säkerhets- och försvarsfrågor). Parlamentet är intresserat av att fastställa hur en sådan avdelning ska fungera rent konkret, och man vill utnyttja sin budgeträtt i denna fråga. Föredraganden anser att inget budgetbeslut som rör den framtida verksamheten för Europeiska avdelningen för yttre åtgärder borde tas innan man har nått en politisk överenskommelse om hur avdelningen ska utformas.

(Beräknad tidpunkt: under 2009 – eventuellt med flera etapper, som utsträcks på flera årsbudgetar, för inrättandet av avdelningen)

e) *Kommissionen*

Förutom de förändringar som följer av upprättandet av posten som hög representant och av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, bör de direkta konsekvenserna av Lissabonfördraget på kommissionens budget bli märkbara från och med 2014, när antalet kommissionsledamöter ska minskas till motsvarande 2/3 av medlemsstaterna. Emellertid förefaller Europeiska rådets beslut av den 11-12 december 2008 peka mot att kommissionens aktuella sammansättning behålls.

(Beräknad tidpunkt: 2014)

f) *EG-domstolen (Deklaration om artikel 222 i fördraget, om antalet generaladvokater i Europeiska unionens domstol)*

Antalet generaladvokater ska öka från åtta till elva enligt formuleringen i deklARATION 41 om artikel 252 (i Lissabonfördraget om ändring av fördraget om

Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, undertecknat i Lissabon den 13 december 2007), om domstolen begär detta. Detta får konsekvenser för domstolens budget.

(Beräknad tidpunkt: Bestäms enligt domstolens begäran)

g) *Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén*

Sammansättningen av dessa två kommittéer är för närvarande fastställd i fördraget: ingen av dem får ha ett medlemsantal som överskrider 350 medlemmar. De består för närvarande av 344 medlemmar. Fördraget ändrar sättet att definiera sammansättningen, men gränsen på 350 medlemmar upprätthålls. I framtiden kommer det att åligga rådet, tack vare ett enhälligt beslut på förslag från kommissionen, att fastställa deras sammansättning. I nuläget kan man inte förutse vilka konsekvenser för budgeten i respektive kommitté som denna ändring kommer att medföra.

h) *Upprättande av en europeisk åklagarmyndighet (artikel 86 i de konsoliderade versionerna av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt)*

Den europeiska åklagarmyndigheten kommer att ersätta den nuvarande OLAF. Dess upprättande kommer sannolikt att få finansiella konsekvenser för unionens budget (ekonomisk ersättning, personal, anläggningar osv.). Men dessa konsekvenser kommer inte att vederbörligen kunna utvärderas förrän beslutet om att upprätta en sådan åklagarmyndighet har antagits.

(Beräknad tidpunkt: Inväntar ett antagande av rättsakterna)

C. Unionens politik: nya befogenheter och nya rättsliga grunder

a) *Nya uppgifter för Eurojust (artikel 85 i de konsoliderade versionerna av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt)*

Eurojusts uppgifter är omfattande. Detta kan medföra ökade ekonomiska behov. De eventuella behoven kan dock inte fastställas förrän de rättsakter som angetts i fördraget har antagits.

(Beräknad tidpunkt: Inväntar ett antagande av rättsakterna på medellång och lång sikt)

b) *Straffrättsligt samarbete (artikel 82.1c)*

Den nya befogenheten som tillförs unionen för att stödja utbildningen av domare och övrig personal inom rättsväsendet skulle likaledes kunna få konsekvenser för budgeten, även om denna typ av verksamhet redan nu finansieras av Europeiska unionen.

(Beräknad tidpunkt: Inväntar ett antagande av rättsakterna)

c) *Ungdom och idrott (artikel 165):*

Ungdomar: En ny befogenhet har tillförts, att ”stimulera ungdomars deltagande i Europas demokratiska liv” (artikel 165.2). Denna befogenhet kommer säkerligen att få finansiella konsekvenser, även om liknande verksamhet redan nu finansieras av EU.

Idrott: Enligt artikel 165.1 ska unionen ”bidra till att främja europeiska idrottsfrågor och ska då beakta idrottens specifika karaktär, dess strukturer som bygger på frivilliga insatser samt dess sociala och pedagogiska funktion”. Även i detta fall kommer konsekvenserna för budgeten att kunna konstateras när rättsakterna antas.

(Beräknad tidpunkt: Inväntar ett antagande av rättsakterna)

d) *Folkhälsa (artikel 168)*

Man lägger till befogenheter för EU när det gäller övervakning av, tidig varning för och bekämpning av allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa. Det rör sig om stimulansåtgärder och inte om harmoniseringsåtgärder. Unionen ska också särskilt ”främja sådant samarbete medlemsstaterna emellan som syftar till att förbättra komplementariteten hos deras hälso- och sjukvård i gränsregionerna”. För övrigt kan unionen även vidta åtgärder för att skydda folkhälsan när det gäller tobak och missbruk av alkohol. Harmonisering genom lagstiftning utesluts.

(Beräknad tidpunkt: Inväntar ett antagande av rättsakterna på medellång och lång sikt)

e) *Europeiskt forskningsområde (artikel 179)*

I artikel 179 anges att ett europeiskt forskningsområde ska åstadkommas för att stärka unionens vetenskapliga och tekniska grund. Målet är att erbjuda forskare teknisk information samt fri rörlighet.

Parlamentet och rådet borde därför, genom medbeslutande och som ett komplement till de åtgärder som aviserats i det fleråriga ramprogrammet, göra nödvändiga åtgärder för att verkställa ett sådant europeiskt forskningsområde.

(Beräknad tidpunkt: Inväntar ett antagande av rättsakterna på medellång och lång sikt)

f) *Rymdpolitik (artikel 189)*

Fördraget drar upp riktlinjerna för en ny europeisk rymdpolitik som syftar till att främja vetenskapliga och tekniska framsteg, industriell konkurrenskraft och genomförandet av unionens politik (punkt 1), genom att inrätta ett nytt europeiskt rymdprogram. Detta får ej omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar och andra författningar.

För att sätta denna nya befogenhet i verket får unionen främja gemensamma initiativ, stödja forskning och teknisk utveckling samt samordna de nödvändiga insatserna för att utforska och utnyttja rymden.

Rättsakter som antas genom ordinarie lagstiftningsförfarande kommer att skapa grunden för nödvändiga åtgärder i form av ett europeiskt rymdprogram. (punkt 2). Harmonisering genom lagstiftning utesluts.

I punkt 3 anges dessutom att unionen ska upprätta alla lämpliga kontakter med Europeiska rymdorganisationen, och tillhandahålla en juridisk grund för ett samarbete med organisationen.

(Beräknad tidpunkt: Inväntar ett antagande av rättsakterna på medellång och lång sikt)

g) *Miljö och bekämpning av klimatförändringen (artikel 191)*

Målet för unionens miljöpolitik är att främja åtgärder på internationell nivå som vidtas i syfte att hantera regionala eller globala miljöproblem, särskilt kampen mot klimatförändringen.

Ingen särskild, ny rättslig grund anges. Detta mål ska införlivas i de verktyg (särskilt program) som redan finns, något som skulle kunna få märkbara konsekvenser för budgeten.

(Beräknad tidpunkt: Inväntar ett antagande av rättsakterna på medellång och lång sikt)

h) *Energi (artikel 194)*

Unionen kommer att ha befogenhet att vidta åtgärder i syfte att

- garantera att energimarknaden fungerar,
- garantera energiförsörjningen i unionen,
- främja energieffektivitet och energibesparingar samt utveckling av nya och förnybara energikällor, och
- främja sammankopplade energinät.

En hänvisning till energisolidaritet mellan medlemsstaterna tillkommer också.

Åtgärderna ska inte påverka en medlemsstats rätt att bestämma villkoren för utnyttjandet av dess energikällor, dess val mellan olika energikällor eller

energiförsörjningens allmänna struktur, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 192.2 c enligt vilken rådet, genom ett särskilt lagstiftningsförfarande, tillåts föreskriva åtgärder som märkbart påverkar en medlemsstats val mellan olika energikällor liksom den allmänna strukturen på dess energiförsörjning. Om dessa åtgärder är huvudsakligen av fiskalt slag bör de antas enhälligt av rådet (artikel 194.3).

(Beräknad tidpunkt: Inväntar ett antagande av rättsakterna på medellång och lång sikt)

i) *Turism (artikel 195)*

Unionen förvärvar nya befogenheter för att ”stimulera skapandet av en miljö som är gynnsam för företagsutvecklingen inom denna sektor” och för att ”främja samarbetet mellan medlemsstaterna, särskilt genom utbyte av god praxis” (harmonisering genom lagstiftning utesluts).

(Beräknad tidpunkt: Inväntar ett antagande av rättsakterna på medellång och lång sikt)

j) *Civilskydd (artikel 196)*

Unionen kommer att ha befogenhet att vidta stödåtgärder för att främja samarbetet mellan medlemsstaterna i syfte att förbättra effektiviteten hos systemen för förebyggande av och skydd mot naturkatastrofer och katastrofer som orsakas av människor.

(Beräknad tidpunkt: Inväntar ett antagande av rättsakterna på medellång och lång sikt)

k) *Administrativt samarbete (artikel 197)*

Unionen kommer att ha befogenhet att stödja medlemsstaternas ansträngningar att förbättra sin administrativa förmåga att genomföra unionsrätten. Det handlar särskilt om att underlätta utbyte av information och av offentliga tjänstemän och att främja utbildningsprogram. Harmonisering genom lagstiftning utesluts.

(Beräknad tidpunkt: inväntar ett antagande av rättsakterna på medellång och lång sikt)

l) *Humanitärt bistånd (artikel 214)*

Lissabonfördraget upprättar en ny rättslig grund för EU att bidra med humanitärt bistånd i tredje världen. Dessa åtgärder ska syfta till att bistå och hjälpa befolkningar i tredjeländer som drabbas av naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människor, samt till att skydda dessa befolkningar, för att uppfylla de humanitära behov som uppstår till följd av dessa olika situationer (punkt 1).

Unionens och medlemsstaternas åtgärder bör komplettera och ömsesidigt förstärka varandra. De allmänna målen för EU:s yttre åtgärder, principerna i internationell rätt, principerna om opartiskhet, neutralitet och icke-diskriminering bör respekteras (punkt 2).

Parlamentet och rådet ska, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet föreskriva åtgärder för att fastställa inom vilken ram de humanitära biståndsåtgärderna ska genomföras (punkt 3). Unionen får även ingå avtal med tredjeländer och med internationella organisationer (punkt 4).

Ett nytt lagrum medger inrättandet av en ”europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd” för att fastställa en ram för europeiska ungdomars bidrag till humanitär hjälp. (Parlamentet och rådet genom ordinarie lagstiftningsförfarande.)

Unionen har redan befogenheter på detta område. Emellertid kommer denna nya befogenhets mer precisa och substantiella definition troligen leda till en icke försumbar påverkan på finanserna.

(Beräknad tidpunkt: Inväntar beslut eller antagande av rättsakterna på medellång och lång sikt)

m) *Solidaritetsklausul (artikel 222)*

”Unionen och dess medlemsstater ska handla gemensamt i en anda av solidaritet om en medlemsstat utsätts för en terroristattack eller drabbas av en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor” (punkt 1). Unionen finansierar redan nu gemensamma aktioner genom Europeiska unionens solidaritetsfond (1 miljard euro per år enligt det interinstitutionella avtalet). Men klausulens interventionsområde är mer omfattande, särskilt när det gäller skydd mot terroristattacker som kan leda till militära operationer. Det är alltså möjligt att ökade ekonomiska resurser behövs. Det sätt på vilket klausulen ska sättas i verket kommer att fastslås av rådet med kvalificerad majoritet efter ett gemensamt förslag från kommissionen och den höga representanten (enhälligt när det gäller frågor som rör försvar). Europaparlamentet kommer att informeras.

(Beräknad tidpunkt: Inväntar beslut från rådet på medellång och lång sikt)

Genomförandet av det årliga budgetförfarandet

1. Kommissionens initiativ: budgetförslaget

Budgetförfarandet inleds formellt senast den 1 september på grundval av ett förslag från kommissionen, som har lagstiftningsinitiativet: budgetförslaget. Detta har konsekvenser särskilt vad gäller definitionen av kvalificerad majoritet i rådet, eftersom rådet i detta fall tillämpar vanlig kvalificerad majoritet¹. I artikel 250 i dess ändrade lydelse i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs däremot att i budgetförfarandet² är regeln om att rådet inte får ändra ett förslag från kommissionen annat än genom enhälligt beslut inte tillämplig. I punkt två andra stycket preciseras för övrigt att kommissionen kan ändra sitt förslag fram till dess att förlikningskommittén sammankallas, vilket syftar till att underlätta kommissionens roll som medlare mellan parlamentet och rådet.

I utarbetandet av budgetförslaget ska kommissionen beakta samtliga institutioners utgiftsberäkningar. Kommissionen är dock inte tvungen att följa dem, eftersom budgetförslaget enligt artikel 270a får innehålla avvikande beräkningar.

2. Rådets och parlamentets ståndpunkt

Första behandlingen inleds av rådet som ska anta sin ståndpunkt om budgetförslaget senast den 1 oktober och översända den till parlamentet. Parlamentet ska sedan anta sin ståndpunkt inom 42 dagar.

Om parlamentet godkänner förslaget såsom det föreligger, eller inte uttalar sig, anses budgeten vara antagen.

Om parlamentet (med en majoritet sina ledamöter) antar ändringar överlämnas det ändrade förslaget till rådet och kommissionen.

Parlamentets talman ska sedan i samförstånd med rådets ordförande *omedelbart* sammankalla förlikningskommittén³.

---

¹ Inte den förstärkta kvalificerade majoritet som föreskrivs i den händelse en akt inte antas på grundval av kommissionens förslag. Jfr. artiklarna 9C i EU-fördraget och artikel 205 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

² Och även i antagningsförfarandena: genomförandebestämmelser för egna medel, den fleråriga budgetramen efter att Europeiska rådet har godkänt övergången till kvalificerad majoritet, och även rådets beslut om att godkänna att gränsen för tillfälliga tolftedelar överskrids.

³ Givetvis måste denne få godkännande av rådets ordförande och ge tid till praktiska förberedelser (grunddokument etc.) så att kommittén kan arbeta.

Om emellertid rådet inom tio dagar efter överlämnandet av ett ändrat förslag meddelar parlamentet att det godkänner alla parlamentets ändringar samlas inte förlikningskommittén, eftersom budgeten anses vara antagen i ändrat skick.

3. Förlikningskommittén

Förlikningskommittén, som ska bestå av ”*rådets medlemmar eller företrädare för dessa*” och ”*lika många företrädare*” för Europaparlamentet, har då 21 dagar på sig att komma fram till en överenskommelse. Kommissionen deltar i kommitténs arbete och enligt Lissabonfördraget ska den ta ”*alla nödvändiga initiativ för att närma Europaparlamentets och rådets ståndpunkter till varandra*” (artikel 272.5 andra strecksatsen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt).

4. Avslutandet av förfarandet: en teoretiskt dominerande ställning för parlamentet

Om förlikningskommittén inte uppnår enighet inom 21 dagar, anses budgeten inte vara antagen och ett nytt förfarande ska inledas genom att kommissionen lägger fram ett nytt budgetförslag.

Om förlikningskommittén uppnår enighet om ett kompromissförslag har parlamentet och rådet 14 dagar på sig att uttala som om förslaget. Utformningen av punkt 7 är inte helt tydlig men man kan trots allt sluta sig till att budgeten antas om ingen av de båda institutionerna förkastar förslaget, rådet med kvalificerad majoritet och parlamentet med en majoritet av sina ledamöter¹.

Om båda institutionerna förkastar budgeten ska kommissionen lägga fram ett nytt budgetförslag.

Samma sak gäller om parlamentet förkastar budgeten (med absolut majoritet av sina ledamöter) medan rådet inte gör det (antingen godkänner den eller inte yttrar sig).

Om däremot parlamentet godkänner budgeten (med enkel majoritet) medan rådet förkastar den, har parlamentet fortfarande möjlighet att på nytt – inom 14 dagar efter rådets förkastande – bekräfta de ändringar som parlamentet antog under första behandlingen, och godkänna dem på nytt med en majoritet av sina ledamöter och tre femtedelar av de avgivna rösterna². I detta fall anses budgeten antagen med de ändringar som parlamentet bekräftat. Om parlamentet inte lyckas bekräfta alla ändringar är det förlikningskommitténs text som behålls för de berörda budgetposterna.

---

¹ Med andra ord: om båda godkänner budgeten, om ingen av dem yttrar sig eller om den ena av dem godkänner den och den andra inte yttrar sig.

² Formuleringen av denna frist på 14 dagar är liksom resten av punkten inte helt lätt att tolka: man kan sluta sig till att om rådets förkastande inträffar efter parlamentets godkännande, inleds fristen dagen efter rådets förkastande (eller snarare efter det att parlamentet informerats om förkastandet). Men om rådet i stället förkastar förslaget innan parlamentet har yttrat sig? Börjar 14-dagarsfristen att löpa omedelbart? Ska parlamentet först anta förslaget innan det går vidare till att eventuellt på nytt bekräfta ändringarna eller kan parlamentet göra detta först för att därefter anta förslaget i dess ändrade lydelse?

För tydlighetens skull kan alla möjliga alternativ vad gäller de två institutionernas reaktion på förlikningskommitténs gemensamma förslag systematiseras på följande sätt:

Parlamentet godkänner + rådet godkänner = budgeten antas
Parlamentet godkänner + rådet yttrar sig inte = budgeten antas
Parlamentet godkänner + rådet förkastar = budgeten antas enligt parlamentets ändringar eller gemensam text
Parlamentet yttrar sig inte + rådet godkänner = budgeten antas
Parlamentet yttrar sig inte + rådet yttrar sig inte = budget antas
Parlamentet yttrar sig inte + rådet förkastar = budgeten förkastas
Parlamentet förkastar + rådet godkänner = budgeten förkastas
Parlamentet förkastar + rådet yttrar sig inte = budgeten förkastas
Parlamentet förkastar + rådet förkastar = budgeten förkastas

Det bör erinras om att parlamentets antagande av förslaget görs med enkel majoritet, medan det för ett förkastande krävs en majoritet av dess ledamöter¹.

Vid ett positivt avslutande av förfarandet är det precis som i dag parlamentets talman som fastslår att budgeten är slutgiltigt antagen.

---

¹ Och om parlamentet förkastar förslaget med en mindre majoritet än den föreskrivna? Är detta likvärdigt med ett antagande, såsom antyds i artikel 272.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt? Däremot förefaller det klart att om rådet, som normalt beslutar med kvalificerad majoritet, inte lyckas anta förslaget med kvalificerad majoritet och inte heller förkastar det med en kvalificerad majoritet, blir följden att rådet inte yttrat sig.

24.2.2009

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR

till budgetutskottet

över de finansiella aspekterna av Lissabonfördraget
(2008/2054(INI))

Föredragande: István Szent-Iványi

FÖRSLAG

Utskottet för utrikesfrågor uppmanar budgetutskottet att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet noterar att Lissabonfördraget kommer att få viktiga följder för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken då det omorganiserar de administrativa ansvarsområdena och inför nya politiska områden.
2. Europaparlamentet påpekar att eftersom den institutionella strukturen ännu inte är fastställd bör budgetanslagen avsättas allteftersom de nya organisationsstrukturens omfattning och roll blir tydligare. Kommissionen och rådet uppmanas att se till att samordningsfördelarna i form av stödstrukturer leder till lägre administrativa kostnader.
3. Europaparlamentet betonar att varken de institutionella ändringarna eller de nya Gusp-/GSFP-bestämmelserna bör leda till att de nuvarande budgetanslagen under den redan kroniskt underfinansierade rubriken IV belastas ytterligare och förväntar sig följaktligen att den kommande halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen ska garantera ytterligare resurser.
4. Europaparlamentet noterar att Lissabonfördraget föreskriver införandet av nya förfaranden för att säkerställa en snabb tillgång till unionens budget och för att skapa en startfond med bidrag från medlemsstaterna. Parlamentet poängterar dock att samtliga unionens åtgärder bör som regel finansieras med gemenskapsmedel och endast i undantagsfall (i nödfall) med bidrag som ligger utanför unionens budget.

5. Europaparlamentet välkomnar att det nya budgetförfarandet eliminerar all åtskillnad mellan de olika budgetkapitlen och de olika typerna av utgifter. Parlamentet anser således att Gusp-relaterade utgifter bör omfattas av samma bestämmelser och förfaranden som tillämpas på andra budgetkapitel.
6. Europaparlamentet poängterar att den juridiskt bindande naturen hos den fleråriga budgetramen i enlighet med Lissabonfördraget kräver en ökad utgiftsflexibilitet. Parlamentet anser därför att bestämmelserna om flexibilitetsinstrumentet i det aktuella interinstitutionella avtalet bör omarbetas så att den årliga extramarginalen för budgetmyndigheten höjs och så att begränsade justeringar och i tillämpliga fall tillfälliga överföringar mellan olika rubriker i den fleråriga budgetramen tillåts.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	24.2.2009
Slutomröstning: resultat	+: 32 -: 6 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Vittorio Agnoletto, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Marco Cappato, Philip Claeys, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Klaus Hänsch, Maria Eleni Koppa, Vytautas Landsbergis, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Janusz Onyszkiewicz, Ioan Mircea Paşcu, João de Deus Pinheiro, Hubert Pirker, Pierre Pribetich, Flaviu Călin Rus, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, György Schöpflin, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Andrzej Wielowieyski, Zbigniew Zaleski
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Maria Badia i Cutchet, Andrew Duff, Pierre Jonckheer, Evgeni Kirilov, Alexandru Nazare, Antolín Sánchez Presedo, Jean Spautz
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Carlos Coelho, Pilar del Castillo Vera, Cristina Gutiérrez-Cortines, Manolis Mavrommatis, José Javier Pomés Ruiz, José Ribeiro e Castro, Ewa Tomaszewska

27.5.2008

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR JORDBRUK OCH LANDSBYGDENS UTVECKLING

till budgetutskottet

över Lissabonfördraget: budgetaspekter
(2008/2054(INI))

Föredragande: Jan Mulder

FÖRSLAG

Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling uppmanar budgetutskottet, som ansvarigt utskott, att införliva följande förslag i sitt förslag till resolution:

1. Europaparlamentet välkomnar den nya behörighet som parlamentet har fått vid budgetförfarandet, särskilt avseende utgifter inom jordbruket. Parlamentet uppmärksammar att parlamentet, vilket är rätt och riktigt, har fått budgetbehörighet på alla områden i linje med de demokratiska principerna. Parlamentet påpekar att parlamentet nu kommer att få behörighet och ansvar för att fatta beslut om finansiering av jordbruksprogram. Parlamentet avser att fortsätta det goda samarbetet med rådet i alla budgetfrågor.
2. Europaparlamentet betonar avskaffandet av klassificeringen av obligatoriska och icke-obligatoriska utgifter enligt Lissabonfördraget. Parlamentet understryker emellertid att en stor del av budgeten även framöver kommer att bestå av obligatoriska utgifter på grund av den fleråriga programplaneringen och lagstiftningen. Parlamentet påpekar att budgeten, även om finansieringen därför är säkrad, även har blivit mer stelbent. Parlamentet uppmärksammar att nya prioriteringar som ett resultat av detta endast kan finansieras med nya pengar eller genom en omprioritering inom de befintliga programmen och utgiftsnivåerna. Parlamentet betonar därför det ökade behovet att säkra tillräckliga marginaler under de olika kategorierna i samband med de ursprungliga budgetsiffrorna i syfte att ge utrymme för parlamentets prioriteringar.
3. Europaparlamentet uppmärksammar motsägelsen mellan fullständig budgetbehörighet och medbeslutandebehörighet i jordbruksfrågor som fastställs i artikel 37.2 i Lissabonfördraget

å ena sidan och i artikel 37.3 i detta fördrag å andra sidan. Parlamentet anser att artikel 37.3 inte utgör en oberoende befogenhet i sig själv.

4. Europaparlamentet uppmärksammar att Lissabonfördraget införlivar institutionaliseringen av det interinstitutionella avtalet (IIA) och den fleråriga budgetramen, vilket innebär att båda finansieringsavtalen måste införas i rättsakter genom användning av ett särskilt beslutsförfarande för den fleråriga budgetramen. Parlamentet påpekar att om parlamentet och rådet misslyckas med att komma överens om en ny flerårig budgetram, kommer den nuvarande att förlängas fram till dess en sådan överenskommelse kan nås.
5. Europaparlamentet uppmanar till en överensstämmelse mellan villkoren i IIA och den fleråriga budgetramen och parlamentets och kommissionens femåriga mandat. Parlamentet betonar att detta kommer att underlätta parlamentets och kommissionens uppgift att fastställa medelfristiga prioriteringar. Parlamentet uppmanar därför till en förlängning av det nuvarande IIA och den fleråriga budgetramen från 2013 till 2015.
6. Europaparlamentet betonar att det årliga budgetförfarandet avsevärt förändras genom det nya fördraget och betonar att eftersom endast en behandlig kommer att göras kommer karaktären hos denna behandling avsevärt att ändras och dess strategiska betydelse i betydande grad öka. Parlamentet uppmanar till, om detta bedöms vara nödvändigt, en snabb översyn av arbetsordningen i syfte att kunna hantera det förändrade budgetförfarandet för 2010 års budget och göra det möjligt för andra parlamentsutskott än budgetutskottet att avge sina yttranden inom skäligen tidsramar. Parlamentet uppmanar utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling att omarbeta sina förfaranden för budgetrådgivning för att därmed garantera högkvalitativa yttranden som ett resultat av grundliga diskussioner.
7. Europaparlamentet uppmärksammar att de sammantagna utgifterna för jordbruket och landsbygdens utveckling för närvarande utgör en väsentlig del av EU:s budget, men att denna del betydligt har minskat i relativa termer de senaste åren. Parlamentet betonar att planeringssäkerheten och tillförlitligheten för den fleråriga budgetramen bör garanteras enligt besluten. Parlamentet betonar behovet av att se till att utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling företräds av de berörda utskottsmedlemmarna vid förlikningskommitténs sammanträden, särskilt nu när de utgifter som tidigare var obligatoriska också omfattas av medbeslutandeförfarandet. Parlamentet betonar även behovet av att säkra samordningen mellan budgetutskottet och utskott som är specialiserade på budgetfrågor när det gäller deras lagstiftningsverksamhet med tanke på deras påverkan på den fleråriga budgetramen och det årliga budgetförfarandet.
8. Europaparlamentet betonar att den gemensamma jordbrukspolitikens till fullo finansieras på EU-nivå, medan det på andra politikområden endast är fråga om delfinansiering från unionen, och att EU:s jordbrukspolitiska utgifter därför bör betraktas ur detta perspektiv.
9. Europaparlamentet uppmärksammar att kommissionens roll enligt det nya budgetförfarandet under förlikningsstadiet är att medla efter bästa förmåga i samband med avtal mellan Europaparlamentet och rådet. I fall där parlamentet och rådet misslyckas med att komma överens i förlikningskommittén är kommissionens roll att lägga fram ett nytt förslag. Parlamentet påpekar emellertid att parlamentet, om rådet når en gemensam ståndpunkt med parlamentet under förlikningen men misslyckas med att säkra en

kvalificerad majoritet i själva rådet, kan – genom att använda en klausul ”mot dödlägen” – gå tillbaka till sin ursprungliga första behandling och godkänna budgeten.

10. Europaparlamentet uppmärksammar avskaffandet av den maximala procentuella ökningen i budgetförfarandet i enlighet med Lissabonfördraget. Parlamentet uppmärksammar vidare att detta beror på avskaffandet av icke-obligatoriska utgifter.
11. Europaparlamentet ifrågasätter om valet av tidpunkt för det nya budgetförfarandet, med bara en behandling, kommer att göra det möjligt för kommissionen att lägga fram ändringsskrivelsen under hösten, vilket är viktigt eftersom det möjliggör införlivandet av skördeprognoser och relaterade budgetutgifter.
12. Europaparlamentet uppmärksammar att man i det nya fördraget behåller bestämmelsen genom vilken det tillfälliga tolftedelssystemet tillämpas då budgeten inte kan antas slutligt före början av budgetåret. Parlamentet påpekar att detta innebär att budgeten verkställs månadsvis genom att man i huvudsak använder den föregående budgeten som utgiftstak.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	27.5.2008
Slutomröstning: resultat	+: 37 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Vincenzo Aita, Peter Baco, Bernadette Bourzai, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Giuseppe Castiglione, Giovanna Corda, Joseph Daul, Albert Deß, Gintaras Didžiokas, Constantin Dumitriu, Michl Ebner, Ioannis Gklavakis, Lutz Goepel, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Esther Herranz García, Lily Jacobs, Elisabeth Jeggle, Heinz Kindermann, Vincenzo Lavarra, Stéphane Le Foll, Mairead McGuinness, Rosa Miguélez Ramos, James Nicholson, María Isabel Salinas García, Agnes Schierhuber, Czesław Adam Siekierski, Alyn Smith, Petya Stavreva, Witold Tomczak, Donato Tommaso Veraldi, Janusz Wojciechowski, Andrzej Tomasz Zapałowski
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Liam Aylward, Esther De Lange, Hans-Peter Mayer, Brian Simpson, Struan Stevenson, Kyösti Virrankoski

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	11.3.2009
Slutomröstning: resultat	+: 26 -: 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Richard James Ashworth, Reimer Böge, Brigitte Douay, James Elles, Göran Färm, Szabolcs Fazakas, Vicente Miguel Garcés Ramón, Salvador Garriga Polledo, Ingeborg Gräble, Catherine Guy-Quint, Jutta Haug, Ville Itälä, Anne E. Jensen, Vladimír Maňka, Mario Mauro, Jan Mulder, Gérard Onesta, Margaritis Schinas, Nina Škottová, Theodor Dumitru Stolojan, László Surján, Gary Titley, Helga Trüpel, Kyösti Virrankoski, Ralf Walter
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Călin Cătălin Chiriță, Marusya Ivanova Lyubcheva, Peter Šťastný

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	11.3.2009
Slutomröstning: resultat	+: 26 -: 0 0: 2